

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.X.38.208/2019/2.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Magyarfalvi Katalin

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes: felperes neve

felperes címe

A felperes képviselője: dr. Kiss András ügyvéd

felperesi képviselő címe

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal

alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Dernóczi Attila kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.363/2019/6.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az alperes a 2018. október 3-án kelt, a másodfokú társadalombiztosítási szerv által helybenhagyott határozatával elutasította a felperes által 2018. augusztus 24-én előterjesztett, öregségi nyugdíj ismételt megállapítására irányuló kérelmet, mert azt a felperes a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (Knymt.) 18. § (3) bekezdésében írt, a rá irányadó nyugdíjkorhatár betöltését (2018. január 17.) követő hat hónapon túl terjesztette elő. A felperes által a fellebbezéssel egyidejűleg benyújtott igazolási kérelem is elutasításra került, mivel azt a felperes az elmulasztott határidő (2018. július 17.) utolsó napjától számított 45 napon túl terjesztette elő.

Az elsőfokú ítélet

[2] A munkaügyi bíróság a keresetet – a Knymt. 18. § (1), (3) bekezdése, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 18. § (1)-(2) bekezdése és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 53. § (1), (3)-(4) bekezdései alkalmazásával – elutasította. Megállapította, hogy az alperes a 2017. december 27-én kelt tájékoztatóban közölte a felperessel, hogy az öregségi nyugdíja ismételt megállapítását a nyugdíjkorhatár betöltését követő hat hónapon belül kérheti. Az értesítőt a felperes átvette, a tájékoztatás tartalmilag helyes volt; a felperes azon hivatkozását, hogy megtévesztő volt, hogy a számára fontos információk nem voltak kiemelve, nem lehetett

elfogadni. A felperes az igazolási kérelmét az irányadó 45. napon túl terjesztette elő, ezért a társadalombiztosítási szervek jogszerűen döntöttek a kérelmek elutasításáról.

A felülvizsgálati kérelem

[3] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel a Khtv. 18. § (1) és (3) bekezdése, az Ákr. 5. §-a, 6. § (2)-(3) bekezdése, 53. § (1), (3)-(4) bekezdése, 78. § (2) bekezdése, a Kp. 78. §-a, a Pp. 3. §-a, 6. §-a, 279. § (1) bekezdése, 265. § (1) bekezdése és az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdése megsértésére hivatkozva. Felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a)-b) pontjai alapján kérte, amelyet az alábbiak szerint indokolt. Az igazolási kérelem jogintézményével kapcsolatban az Ákr.-ben való újraszabályozásból kifolyólag nincs kialakult, egységes joggyakorlat, ami elegendő okul szolgál a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont szerinti befogadásra. A joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének szempontjából (újra)vizsgálandó lenne az Ákr. 53. § (3) bekezdésében foglalt 45 napos jogvesztő határidő bevezetése mentén a hivatali információ szolgáltatás elvárhatósági mércéje is. A felperes a nyugdíja újraszámítására irányuló kérelmét kifejezetten a hivatal kérésére nyújtotta be azon időpontban, amikor a Magyar Államkincstár az elszámolásról szóló igazolást számára megküldte. A felperes ebben az időpontban túllépett a hat hónapos újraszámítási határidőn, késedelmét így a hivatal idézte elő, arról pedig, hogy késedelemben van, nem kapott tájékoztatást. Az utóbbi tájékoztatási hiányosság idézte elő, hogy a felperes az igazolási kérelmét sem tudta eljuttatni a 45 napos határidő előtt, mivel a késedelemről nem tudott. A felperes a felülvizsgálati kérelme Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontján alapuló befogadását a következőkkel indokolta: „az Alaptörvényben garantált nyugdíjigény és összege érvényesítése folytán, valamint a nem megfelelő tájékoztatási rendszerből eredő késedelmek, mulasztások, jogviták nem hagynak kétséget a jogkérdés társadalmi jelentőségéről, hiszen ebben a társadalom jelentős része érintett”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[4] A jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[5] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt, a b) pont alapján pedig akkor, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[6] A Kúria gyakorlata szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés különböző pontjaira alapított kérelem befogadhatóságához nem elégséges csak hivatkozni a Kp. adott szabályára, azokat az indokokat is elő kell tárni, amelyek megerősítik a kérelem és a befogadás közötti oksági kapcsolatot. A Kúria a jogerős bírósági határozattal kapcsolatban megjelölt befogadási jogcímeket kizárólag az azok alátámasztására előadott okok keretei között vizsgálhatja; ezért nem választható el egymástól a befogadási ok és az azzal összefüggő jogszabálysértések meghatározásának kötelezettsége. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelezettsége tehát kettős: egyrészt meg kell jelölnie azon okot vagy okokat, amely(ek) alapján álláspontja

szerint a kérelem befogadható, másrészt fel kell tárnia azokat a körülményeket, indokokat amelyek az általa megjelölt befogadási ok/okok alátámasztására szolgálnak. Az ügy érdemének elbírálása elkülönül a befogadhatóság kérdésétől, ennek következtében a befogadási okok indokaitól alapvetően el kell határolni a felülvizsgálati kérelem indokait. A felülvizsgálati kérelem befogadásáról való döntéskor ugyanis a Kúria csak a befogadás iránti kérelemben előadottakat vizsgálja, a jogerős ítélet értékelésére csak a befogadás szempontjából kerül sor. Az eljárás ezen szakaszában tehát a Kúria nem folytathatja le a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát. (pl. Kfv.I.35.456/2019/2., Kfv.I.35.588/2019/2., Kfv.VI.38.008/2019/2., Kfv.II.38.109/2019/2.)

[7] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. (Kfv.II.38.109/2019/2. Kfv.V.35.525/2019/2., Kfv.I.35.484/2019/2., stb.).

[8] A Kúria értelmezésében a felvetett jogkérdés különleges súlya kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A befogadáshoz az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyen ok lehet például az új típusú ügyek nagy száma (pl. Kfv.I.35.456/2019/2., Kfv.V.35.513/2019/2.).

[9] A felperes befogadási kérelmében – az Ákr. 53. § (3) bekezdése és a Knymt. 18. § (3) bekezdése felhívásával, a perben előadott, az igényérvényesítésére és az eljárási jogaira vonatkozó jogszabályokról való tájékoztatás elégtelenségére (megtévesztő voltára és hiányosságára) vonatkozó indokok megismétlésével – a hatóság és az elsőfokú bíróság döntését vitatta. Ügyében olyan elvi jelentőségű jogkérdés, amelynek kapcsán kérelme befogadása akár a joggyakorlat egységének, akár továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt lenne, nem merült fel, ilyennek nem minősül a „hivatali információszolgáltatás elvárhatósági mércéje” általános jelleggel történő megfogalmazása iránti igénye. Felülvizsgálati kérelem befogadására önmagában nem ad alapot valamely jogintézmény jogalkotó által történő újraszabályozása sem. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapított befogadási kérelemben különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű jogkérdést kell felvetni, amely feltétel nem teljesíthető csupán annak a – perben bizonyítást nem nyert – ténynek az állításával, hogy a hatósági tájékoztatás elégtelensége jelentős számú jogalany igényérvényesítését gátolja.

[10] A Kúria fent ismertetett indokokra tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

Záró rész

[11] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték viseléséről rendelkeznie nem kellett.

[12] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp.118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[13] A végzés ellen a Kp.116. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak helye nincs.

Budapest, 2019. október 28.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő